

॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांएकोनषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ दुर्योधनेनेति ॥ १ ॥

त्वमुत्पन्नो महाबाहो पंचालानां वधं प्रति ॥ करिष्यसि जगत्सर्वमपंचालं किलोद्यतः ॥ ९५ ॥ एवं सिद्धा ब्रुवन्वाचो भविष्यति च तत्तथा ॥ तस्मात्त्वं पुरुषव्याघ्रपंचालान् जहिसानुगान् ॥ ९६ ॥ न ते स्वगोचरेशक्ताः स्यातुं देवाः सवासवाः ॥ किमु पार्थाः सपंचालाः सत्यमेतद्वीमिते ॥ ९७ ॥ न त्वांसमर्थाः संग्रामे पांडवाः सहसोमकैः ॥ बलाद्योधयितुं वीरसत्यमेतद्वीमिते ॥ ९८ ॥ गच्छ गच्छ महाबाहो ननः कालात्ययो भवेत् ॥ इयं हि द्रवते सेना पार्थ सायकपीडिता ॥ ९९ ॥ शक्तो ह्यसि महाबाहो दिव्येन स्वेन तेजसा ॥ निग्रहे पांडुपुत्राणां पंचालानां च मानद ॥ १०० ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि घटोत्कचवधपर्वणिरात्रियुद्धे दुर्योधनवाक्ये एकोनषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ संजय उवाच दुर्योधने नैव मुक्तो द्रौणिराहवदुर्मदः ॥ चकारारिव धेयत्नमिन्द्रो दैत्यवधे यथा ॥ प्रत्युवाच महाबाहुस्तव पुत्रमिदं वचः ॥ १ ॥ सत्यमेतन्महाबाहो यथा वदसि कौरव ॥ प्रिया हि पांडवानित्यं मम चापि पितुश्च मे ॥ २ ॥ तथैवावां प्रियौ तेषां न तु युद्धे कुरुद्वह ॥ शक्तितस्तात युध्यामस्य त्वा प्राणानभीतवत् ॥ ३ ॥ अहं कर्णश्च शल्यश्च कृपो हार्दिक्य एव च ॥ निमेषात्पांडवीं सेनां क्षपयेम नृपोत्तम ॥ ४ ॥ ते चापि कौरवीं सेनां निमेषार्धात्कुरुद्वह ॥ क्षपयेयुर्महाबाहो न स्याम यदि संयुगे ॥ ५ ॥ युध्यतां पांडवा ऊच्छ्रुत्वा तेषां चास्मान्युयुत्सतां ॥ तेजस्तेजः समासाद्य प्रशमं याति भारत ॥ ६ ॥ अशक्या तरसा जेतुं पांडवानामनीकिनी ॥ जीवत्सु पांडुपुत्रेषु तद्विसत्यं ब्रवीमि ते ॥ ७ ॥ आत्मार्यं युध्यमानास्ते समर्थाः पांडुनंदनाः ॥ किमर्थं तव सैन्यानि न हनिष्यंति भारत ॥ ८ ॥ त्वंतु लुब्धतमो राजन् निरुतिज्ञश्च कौरव ॥ सर्वाभि शंकी मानी च ततोऽस्मान्भि शंकसे ॥ ९ ॥ मन्ये त्वंकुत्सितो राजन्यापात्मा पापपूरुषः ॥ अन्या न पिसनः क्षुद्रशंकसे पापभावितः ॥ १० ॥ अहंतु यत्नमास्थाय त्वदर्थं त्यक्तजीवितः ॥ एष गच्छामि संग्रामं त्वत्कृते कुरुनंदन ॥ ११ ॥ योत्स्ये हं शत्रुभिः सार्धं जेष्यामि च वरान्वरान् ॥ पंचालैः सह योत्स्यामि सोमकैः केकयैस्तथा ॥ १२ ॥ पांडवे यैश्च संग्रामे त्वत्प्रियार्थं मरिंदम ॥ अद्य मद्वाणनिर्दग्धाः पंचालाः सोमकास्तथा ॥ १३ ॥ सिंहेने वार्दिता गावो विद्रविष्यंति सर्वशः ॥ अद्य धर्मसु तो राजा दृष्ट्वाममपराक्रमं ॥ १४ ॥ अश्वत्थाममयं लोकं मंस्यते सहसोमकैः ॥ आगमिष्यति निर्वेदं धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ १५ ॥

॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ त्वं त्विति निरुतिर्वचनं तज्ज्ञत्वा दस्मानप्यात्मवत्पश्यसीत्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥